

O blechách a tak

Karel Plíhal

1. Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
všechny se upíjejí někde o samotě.

2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlastal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.
R: Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,
buďme k nim trochu vlídnější,
vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí
a svět je stále krásnější.

3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.

4. A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.
R: + a svět je stále krásnější ...